

מהיר מודעות או הוכרות לנפטרים
רפ' נדל השטה
ברכת פ"ג 60 הלר. בראש הגלוון
שנוי כתדים.

נוילון בודד 12 הלר.

המשנה מקומו עליו להודען מוד לא
רק שם מקומו החדש, כ"א נס שם
מקום בית הדאר הקודם.

קאנטא יש פאסטשעך נומר 76.918
האריטה לבית המערבה ולארטיניסטרצייה
„HAMICPE“
Kraków.
(חיקוי לארץ הלאומית.)

המיץ

עתוי שבועי

לכל עניין יהודים, לספרות ולמדעים ולכל עניין היהודים.

יצא לאור בכל ערב שבת

מחור החתימה על „המצפה“ עם
ההופה הספרותית החדרית
רשות המצפה:

באוסטריה-אונניריא:

רשות — 7 כתרים
לחצי שנה 3.50
לרביע 1.75

כאות סבון:

לשנה — 8.
ביתר הארץ:
לשנה 9 כתרים — 9.50
עד „המצפה“ כל הספרות
אין רוחמים.

אין הנחה מהוחר.

Kraków, 3 Grudnia 1909

בלזון מט.

קראפא ב' נסיך ישב תרע"ג

אף ההפיר שבבידוריהם בזה משלחה בדו שפה. אנד
האנשים האלה, שהחריג והמנוג הם אוור נתיבותם,
היה נס לטוד הבניות בכ"ס קתולים במעט למנהג,
שאין להדר אהורי. והנשנה היהודית מתפלצת
וללב בואב ואין מושיע. אונס היהודים החרדים,
שאינם נתונים את חוריותם ל夸וֹן בע"ז עברי
ובספר עברו מהשטע מינות, וגניזים לכתלה את
בנותיהם ורוכם גם את בניהם, לומד בספרים
טלאים קתולים. האין עיד הרגשה בתובנו? אלו
כמו כל האבות החרדים באיש אחר, לבתיו שלה
את בנותם ובנותיהם לומד בספרים כאלה העולמים
להטאות את לבבות הקטנים בגלויה טוברחים
או הו הקהילות והגנט הנקן בגלויה טוברחים
בקש איזו עצה, להטוד המכשול מדורך עמנו.
אבל בלם שתקן. בלם קבלו עליהם את הנעה
לهم ברצון. כי אין מי ידבר בעדנו, אין מי יראנו
בעדנו, יתומים עזובים הגנו ובא-בחן במוועצת
הנקן הוא פרופסור ליאון שטנברג! וגנס אפטורוף
היהודות שתקו. הם משניזים רק שלא יוכנני
בח"ס-ספר עכרים, שלא יפזרו ח"ז את הסתורנים
מהלול שבת ושרה יקימו ר' ר' רבנים יודעי דעתה,
אבל לא שלא יעשן את בנות ישראל לקהילות
והעשה ע"ז נבריו ומורה הוא בדבריו המתהטט
אך מה שלא עשו הדבונים, שעיליהם מופטל

היהודים וילודיהם ונפשותם הרבות סופנות אן
קרבן את דמות הורה, המבוגת לסתור במלוא
מוחן המלה. בכל הארכזות ישנס ליהודים בת"ס-ספר
לעצצם רק לא במלזיא, כי בעת שנוצר הוק
בת"ס-ספר לעם נמנעו עד כל יהודי פולן משולח
בניהם שמה, למרות החובה ונס הצליחו להשתמט
שנים רבות מן הלמוד הבלוי ולא היה צרך בכ"ס.
אבל חומן עשה את שלו, גלויה יושביה אינם
שונים במאומר מארחות אהרות יהודי האין
וואת אינם צדיקים יותר מאהיהם בכל העולם,
אלא שהארין הוצאה התאהורה בתקדמתה התרבותית,
לפי שעמדו עד כה רחת שلطון אצילים, הרוצים
בכבודם העם והתועלות עצמן. ואולם סוף הגיע
ויס הומן נס הולם. נלייזה באח תחת הנגה
דימיקרטיה, לפי צורתה הלאומית הקתולית. שקבלה
הdemokratia פה. יושבי האリン מתחפחים ועטם נס
יהודים שאינס יוציאו לעמוד בשום מקום ובשם
ומן ננד וס הסביבה. היהודים שולחים עתה ברוב
הערים את בנותם ברצון אל בת"ס-ספר ואת הילדות
שלוחים כלם, בלי יציא מן הכלל. אף החסידים
הקדושים, ומתאן, בכ"ס יהודים. הם מובהקים לשמה
אל בכ"ס קתולים ובאשר הנגנו בשנה זאת את
חסידים החרדים, העשויים לחדיל את לומדים
ברוח תקובלית וכורומות קדושי הנצרים, לא נמנע

כמו יתום נזוב חוצה הם היהודים באוסטריה,
אין מנה להם ואין מקבצם, אין מי ידרוש מטפס
ואין טי ימליץ בעדם. על בן כל מעשה אשר
תשזה המשלה או אחד ממושדי האדרינה לשוכת
יושבי הארץ בכלל, אין מעלים כלל על דעתם
את יהם היהודים אל המשעה הזה, אשר בהברה
נען הדבר נס להם. כי מי זה ישים לב לאנשים,
שאין להם פה לתבע ולהביע צרכיהם? ובפרט
במדינת אשוו רעים רבים מתאקרים ב- תדי
ובכל אחד תובע בחוקה את אשר לו וחותף כל
מה שוביל בורוע, מכל הום על אחרים. אנשים
היודאים חפוננו וזה בקשנו ליפר אוניות קהילות,
לאנד ע"ז באנודה חלה את כל יהודי האימפריה,
למען יהיה מי ילך לבנים וממי יעדוד לדם בעת
ציה כלילית ובאו אנשים קלי דעת, שאניהם בזיאים
בעניין הצד או אף בתיכון בן יומו והפדו את
המחשبة הטובה והשיבו את היהודים הנגב והתוועה
לבדידותם ולבלשנו.

צזה כלית הרשה מרניש כל יהודי עתה
בגליציא, מלבד הצרות היישנות, שאנו רגילים בבד
ביהן, בספריו הלמוד החרדים של בת"ס-ספר אשר
לעם, שתכנים מלא רוח קתולית וביהם רומנים ולידי

והם מתיירם בנסיונות, שלחו להם בתקיפות
ה„פריז“ או „הקספ“, מהתערבים בקניינו העם ופונים
ערף לצרכיו הנחוצים.

ווייה הרכנים עכדים נרצעים לרישי-קהלה
הדריטים ול„בעל-הרים“ מחתורי עמי-הארץ.

ויהי העם כפוף תהה פסיועה נסota של
אחיו-מושצין, אחיו-מוכרי, אחיו-משעדריו...

... והכח הדזה, אשר ביעקב רותבורג, מושציאו
מנדרו ומחונו הצר. רוזה הנהו, כי השתקה. היא
פשט הסכמה לחינקת נש האומה בקהלתו, והוא
מהבונן היהות דב-פעלים.

והפעולה מתחילה בשילוח:
מתמנים פרנסים, שבכם קצ'ר להורייש את
יהודים לורעם, שבעצם טובלים הם את ברעם
במקאות — ובניהם כבר שקוועים בטומאת התבולות
קיזונית. ואם אי-אפשר להם לנדר בכייהם הם, במתה
רב בחם המושרי לפועל כמבנה היהודות על פני
עדתם?

ויש חסרון זוקים לתקונים, כי ה„קהל“
מסודר — ואין סדרים. הפרנסים — או איש איש
לבצע, או דונבטים על נבי הצבור העני. טובת-הבלל
אין לנגר עיניהם וענני הקלה מהנהלים בעצלתים.
נדחקים הפרנסים כশמעניים ימי בחירות, ומתרחכים
מכל פעולה כשהם מפונים.

ויש חשיבות שצרים בדיקה, ויש מנגרות
שצרכות הרחקה.

ל„קוק-חולים“ — מדה שהצינו בה ישראל

עו ותלהש לו: ראה מהם אתה ולא מהטונם, כי שאר-
רוח לך, על-בן קונה הכרת האמה בלבד, מהך עורי
להכיא בחשכון הבקרת כל עיליה, ואי-אפשר לך
להשלים עם המצב השורר...

וליעקב רוטבורג אשה וכנים, נס צרכים, והוא
עוסק בטהר-יר ומכליה אותה לפרשנותו. והוא הוא
מנסה גרש את החרתוים המרים בעניין ערחו,
המדריכים את שלוחו, עזם עניין ומהנבר על געל-

נפשו, ולהש לעצמו: מאחר שבן התקופים בעזה
אחד, ומון השאר אין נס אחד מהקומות — ממשמע
ニיחא להם — ואני מה עשה בהיותי יחיד. פרט,
ומוחיב לדאגן לעצמי ולכיהה. כן הולך ומתחה
בקרכי פון פרינציגן, שלא להעתurb בעניין הקהלה.

אכל — עוד הפעם באו איזה כה נסתר, פורק
ושואל, צופה ומפרק, והוא דוחה, דוחה...
אי-אפשר לנגען ראש על כל נל ונלה...

... והענינים געים ומוסכימים, ועליהם עומדים
כהנו-און, בעלי-ודוע כספית או מדינה, ומגזרים על
הפקעה, שישתבכו החותמים להאה.

אהזו רועים הוועים בקרני איל-המוריה —
ישראל — באו בהיכל הקדש — ההנגה — ומוסכימים
לאלה נכר — לאומיות אדרוני הארץ, החה

צאצאי אנשי-השם כמו בני בליך שם.
החה אנשי-דורות טוקרים כבוד עטם, קמו

אנשי-חמרה, מוכרי בכורה بعد עצע.

פיליטו!

הרכנת הראש.

מאת ראובן פאַהן.

... והכרת-האמת הטבועה בלבו של יעקב
רוטבורג לא נתנה לו מנחת.

כי המנicha באה רק בעקב שביעיה-דצון שרפה
או בתור הוועות עצולה מכומתה ביןין "מאי איכפת
לו".

ואולם לו חptrו התבוניה האלה; כי לבו לפ-
רנש לא יכול לקבל את הנעה כמו שהוא עם
החסרונות והמנועות, וישפייע על טחו, אשר הפך את
ההגשיה במיטב הנינו להשכפה בולטה ודרעה ברורה;
ונס החריג, השולט באנשים עצלי-המחשبة ונחלשי-
הפעולה, לא יכול שפוך עליו ממשרת הרדמתו, להשכית
את חושו.

וישמר יעקב בלבו את הכרת-האמת והי-כמסים
נום, וישא את נט הנינו, אשר הקומבו בננד
בל מעות, ומהא — רק במחשבה...

יש אשר קנא באנשים — ואלה הם, במובן,
הרוב — שאין להם שלחה מואמה, לא רגש ולא
הכרה, לא רוח בקרת ולא הגון נוקב ובודק, רק
מושפעים הם מן הסביבה והחריג ושלמים עם כל
האדם ומעליו.
ויש אשר נפשו — נסטור חבונה — תדרוך

החינוך איננה מרגשת את השלום והיא עשו החבולה
שונות להציג איזו שלומים התחה הפסד הדרב, שהשניה
באזיא המורחית ונטורה הקורב. על פיה מתחרות
עתה שלוש סטולות הסלבים אשר בחזקי האי הכלני,
בולגריא וסרביה ומונטנגרא לאנוראה אחת ננד אוסטריה
וכנסיך על רוסיה. מלך גולנירא בקר אה מלך סרביה
ומדבריו המלבטים נשעה משגחה לאויב הכללי איטליה
וחבה יתרה לבן הסלבים ונואם אשר בצרפת. —
גם בפינלנד עוזה רוסיה חרשות, למלא מדיניה העינה
הוותה את חסונה שחרורה באזיא. ממשלה רוסיה חורה
לבטל את חרות פינלנד, כמו לפניו המלחמה ולספה
לרוסיה, להיות כאחת כידות רוסיה, לשירות החוקים
שנקבעו בעת בבייה הארץ, כי פינלנד הוא טרינה
חששית, המוגנה בעצמה ורק שם רוסיה יקרה עליה.
עיר פינלנד לשלהם סערה נס קבוע לרוסיה עשרה
מיילוני וובל לשנה بعد הצבע הרומי. כי אין
ЛОוקים פינלנד אנשיים לצבא הרומי הכללי, כי "הנדול
בפינלנד יכטל, כל חוק חשב אין רשות לועד המדיניה
הפני להחלט, כי אם אל הדומה הדותה יוכא עיי"
מששלת רוסיה. פרק ויבורג הפיני יספה בלו לרוסיה
ואין לפינלנד חלק בו. פינלנד השלה צירים אל הדומה
בשאר מדינות רוסיה. כאשר דחתה טוענתה המדיניה
בפינלנד את דבר המתם הרבה סגנה המפלשה את
הוועד וכטלהו. בן טראה פנו רוסיה ארבע שנים אחרי
מתן הקונסטיטוציה.

על המצלפה

לכם לב לדעת ועינים לראות.

הкопת לפניו החנים הנוצרים הנעה ושבינו
מרתוילים להבין שהם צרכיהם, וצעדים ותשעים
אין מספר, להפיעו ולדיהם ולהטביע על לבם וכרכון
ימים שעברו. בכל גלויות העתונים, הימים והשבועים
נדפסות מודעות מפתיעות, המבריות על סגורות
שונות, וצורנו משפטים בשעת הבשר ומפרנסים
בעתוניהם ברווז משמעים קול: "אחים קהולים,
הוורו לבתי קנות צרכי החן אצל יהודים". אחים
מכריזים: "וברו ושותו על לב, לבלי יהלול שם
הנוצרי בקנית צרכיהם לחן היה אצל יהודים". וענין
היהודי בראשתו ברויס' כללה המקנה מעצב בחוריהן,
ולבנום נשר בקרים מראנת שכירת מטה לחם
ומיראת הפרעת שלום הארץ. והדרנה אינה ראנת שוא,
כי דרים באה יוכלו רפע על לב החמון הנבער.
ענין הצעות הנחוות ע"ד הסוכנים הלאומים
ליידי ועד מיום ולחת לפרלמנט לדון ע"ד קצבה
הממשלה לפי שעה. לע"ע דן הבית על דבר הצעות
נחיות אחדות ובאשר יגמרו ייחלוב הפלוני לפועל על
קצת המשלה ובനיהם יגעו הקלו של מושב מיניסטרים
המשירה לשונה את דמניסטרים ולהחליף מיניסטרים
מעופש, ומעבר מזה בחש וMRI בכל קניין העם לעין
המשמעות. ורות יהוד אל סבא — מהבה לחדר-נערות...
לעכוד, כפי הנראה עלה הדבר נידם ונש האשכנזים
יסכימו אחריו שותרו נס התשכים על האבסדורקייז. —
מי לי" ציריך להיות לנו לעינים, שעיל האדם להשתדרל
בכל יחלתו, להגן על עצמו בכל פגע וכישל, אשר
יפנהו בדרכו ולנטות להנבר עליו ולהסירו מעל
דרבו, והמציאות הורנו, כי יש לפעמים ביכחני
לעוזיר بعد רשות צוררנו. עוד נזכר את הסתת
המן ברוסיה, שתועתאותה היו פגימות, שוד ורצח.
כל העולם הנאור ההעורר או, לקרו הנגר על המעשים
האלה ולונותם כראוי להפ, וכל זה לא הוועלה
להקטיין את הסבנה. ומה אמר אז נשא ארחות הבירה
רוזולט לאחינו: "יהודים יש לאיל ידכם לבוא לעורת
אחיכם יותר מאשר תוכננה המושלת באניות מלחתה,
עשיריכם ימנעו אך מקנות שטרי הארץ של ממשלה
רוסיא, ימשכו ירידם מהלות לה כסף, או הראן, כי
ויטב המצח הנורא מעצמו". הרמו נכנים בכל אדרינו
ומלאו אחריו עצחו. וכיסים מעטים נבדת הירה
התמורה, לאחינו עשרה מעת יorth, הענורות נאסרו.
בן נס אנחנו, אחום, צרכים למצוא החוללה, לנסת
לעוור לנו בעצמנו, ויצליה בידינו הנסין יותר מכל

לא יחפזו וייהו טוביים להם ביחס להוציא בשבי
היהודים ספירים אחרים בלי פרקים קתולים ותומנות
קתוליות: ומאת החברים הדרדים בועד המרכז היהודי
וביתו הערדים היהודיים נבקש. שלא יתנו את הדבר
זהה להשתקע, אחרי שנטער כביה. ותאטצו בכל
בינם למהר ולהישם את המפעל הנגדל הזה ויראו
ירודו ניציא לטמי יש לב עברי ונפש מי טרניש
הודר המרכז שיר ציוני נליציא הלהט, לעונת בקורס
קורא אל כל ראייה הקהילות לעזוד רגשנו על נפשנו,
ונסות להציג את בנינו ובנותינו מן הרוח הקתולית,
שם נתונים בה בכתבי הספר.

בדבר מה שלא עשו ראשי הקהילות, שהכח בידם
ומה שראו עשו בעלי הבתים אבות הילדים המסורים
לנברדים, עשו ראשי הצינים בגליציה. יאמרו על
הצינים מה שיאמרו, אבל לא יוכל לבחין, שהם
רב האומה, שככל רגש יהודי מוצא הד בלבם
בראשונה. הם ירעו את אשר נעשה לנו ובראותם,
שאן עמד לנו מבל שדרות העם, כמו הם ובישיבת
הודר המרכז שיר ציוני נליציא הלהט, לעונת בקורס
קורא אל כל ראייה הקהילות לעזוד רגשנו על נפשנו,
ונסות להציג את בנינו ובנותינו מן הרוח הקתולית,
שם נתונים בה בכתבי הספר.

באשר בקשרו קצץ רבנים לנסת ראייה את
הפטודניטים וחילו שבת שחו בהם אפטודניטי
היהודיות מקצה צפון המדינה הזאת, היושבים בחורים
ובקנות השבטים ואינם יודעים את הנעשה במקומות
אחים. באשר נוסד בית ספר תיכון עברי בקראקא
ע"י אנשים צדוקים יהודים על תורה, שלא
השתבה בישראל, כמו מהhablim החים וצעקו צעק
נדולות, בהחפצות עשויה ובל רוח נבנה, הציון,
חולזו נשען, כי רוצחים להביא בניו ישראל
לידי שמד' והוים בשמבקשים באמת, בלי שום
זחמא ותפלנה, להביא בנינו לידי שמר, הם יושבים
במנוחה שלמה על כסאות ומתקנים והצינום קפים
להצליל; היקומו נס עתה המזיקים הרט, להבריע
ולהציג את ההתגלות הרוח על בניו להעבים
טרותם? אי אפשר הדבר. אם בתלמוד בה"ס
התבונאים הם מדים בעבורם, כי רק אחד בעיר
שלמה הוא מישראלוע"ב הם רוצחים להדריהם מותן
קהל ישראל, אך אי אפשר שלא ידרו, כי אל
ביה"ס לעם שלחים הינם גם החדרים בכל הערים
את בניהם או עב' את בנותיהם. אם לא יקיים
אייה מעוצר, שלא ניכל לשער מראש, יציליח
המעשה הזה, לעוד את ראש הקהילות, לkom
באיש אחד, להציג את בני היהודים מן השטר
החווב על ביר הברוי מועצות הקהילות, הקוראים
את הדברים האלה להתאמץ, שיצא הדבר מהר
אל הפעל, שישבינו ביר יהורי גליציא בפעם אחת
כל נגד ההתגלות עלי נשות בנינו ובנותינו.
הטמנות על התנוך גליציא יוכל לתגן ואת
בhadpits שביל בני היהודים ספרי לטור בהשחת
הפרקים, הקתולים או שיעורנו ליפד בת-ספר
יהודים בכל עיר ועיר. את האון האחרון בודאי

עינויים מדיניים

המכובча באוסטריה. בית הנבחרים נפתח
בראנה ובפחד מפני שובת הטשיכים ואולם הטשיכים
נלאו קצץ והשיבו אל לבם, כי אין לקבל את האחריות
עליהם מכתיל עכודת הבית והסכימו למסור את כל
ענין הצעות הנחוות ע"ד הסוכנים הלאומים
ליידי ועד מיום ולחת לפרלמנט לדון ע"ד קצבה
המשילה לפי שעה. לע"ע דן הבית על דבר הצעות
נחיות אחדות ובאשר יגמרו ייחלוב הפלוני לפועל על
קצת המשלה ובניהם יגעו הקלו של מושב מיניסטרים
המשירה לשונה את דמניסטרים ולהחליף מיניסטרים
מעופש, ומעבר מזה בחש וMRI בכל קניין העם לעין
המשמעות. ורות יהוד אל סבא — מהבה לחדר-נערות...
והולך יעקב ומוחה בקרת עזה ומויא דן
קשה, כי הכל רועו ואפיו החוט שביבן כחו רק
לכל היותר "שב ואל העשה" במקום שנוח פועלות
בעשיות. — — — — —

בשងעה שעת "הקלל" הושן — כמובן אחריו
ברובוטים ופרטוטים — להפזרן מן העולם, חשב יעקב
רוטברג, כי עתה הנעה בונה יבלה בשנה
בצח, כי נצרך כח-רענן כטהור, ישביא חיים
בענייה הערה... הפעם תחל פעולתו בחובב...
ואולם — למותה בשרוגנו ושאר-רווחו ולמרות
כל הבונתיו — מלבד שלא העמד על הכהירה, אף
קהל הבודדים לא המכטו בו בראו. נבחרו נופלים
יפחות ערך מטנו, רק הוא לבדו לא.
... מכובס את האדם רק בשמרין את ראש...

שבדבר, להקרא בשמות הנרמןים הקדמנים ובשותה קרויש אחרים, התחת להקרא בשמות בני ישראל הקרמןיב. באשר יפרנס חכם אחד ב"המצפה" היה באור על מלה אחת במדרש או דיקון בלשון המפרשים, שאנו מעלה ואינו טורה, מיד יורם ורם של וכותם והשכבה וסתורה ופלפולים על זה אל המערה ובאשר נתפסה המאמר על אדות שמות היהודים, דבר הנגע לרבות משפחות בישראל ולכבוד אמתני, רמיית, כי עתה יתמלא בית המערבת במקבכי תשובה וחותה-דעתה ועצות טיבות עד אפס מקוב. אך לא מנה ולא מקצתה, אף אחד מכל הקיראים לא מצא לנכון לפחות וכוח על השאלה הנכברת הזאת. בדברים חשובים הנוגעים לכל ישראל, למשל בחקרת קרמוניותינו, בחקרת המקרא, בחקרת יהסנו אל עמים אחרים והחשעה הדרית שבינו, בחקרת טבע נפשנו ופתרון שאלה היהודים בזמנ הזה ונם ביעוד מהנניינו, תרכונינו, חקינו וכל מעשינו — בכ"ל אלה יטפלו עמים אחרים לנו בני ישראל קדושים אין רק ד' אמות של פלפול על ענינים פוטומים, הרחוקים טעולם המעשה, כי על כן נשא האור אנחנו.

ואולם שם, בעולם האירן הוך, שם בשיטים נעשה כפי הנראה רעש גדוֹל עקב השינוי הנמרץ שבקש עורך "המצפה" לעשוה בחיה היהודים. את זאת הבהיר מחלומי שחלהתי. והנה כל האורי, הדברים האובי והצביים ושאר החיות מהקבצים לאספה, להוציא על ארות היהודים הנקראים על שמותם. ארי אחר קוז בעל רעמה עבה ואיזקה ואותה-נברא על חזוז (חולום שותה!) רוכץ בראש ופוחת את העמידה בשאנה איזמה ואומר: אספה נכברה! הלא ירוע לכם רכוביהם נטה נאנסנו פה. עליינו להגן על ובוננו הנגולה בכל פעם יותר. לפנים קראו אורי תקיי העמים את שמותם בשמותינו. וזה היה לנו לבוגר גדור, כי אドוני בחיה היצורים, גבורי האנשים, המושלים בכל הבריאה, מהכבדים בנו, קוראים לבניים בשמותינו ואוחזים באמנותינו, לטרוף טרת, לשפוך דם ולחווית מכיש החלשים. בזה יולנו בימים הטובים ההם לכטוט חרפתנו ולהראות, כי גدولים וטובים וחכמים ממנהנו נוהנים כך. פתאום נשתנו סדי' בראיות — לא נודע מדוֹע — התקיפים האלה התחלו מתבויים בתהבותינו ועם חלש ונדרא, הרגיל ללקק עצמות התה שלחן התקיפים ולזכות בכל הפסלה והסבחות, שכבר השליך אחרים בכו, חמל נם על שמותינו העזובים ולקחם לו למורשה והשתמש בהם בטה מאות שנה עד שנדרשו אצל. בזה הוה לנו לפחות קצת נחבה בעניינו. אמנס בין החלשים והבזויים חלכנו, אך בכ"ז זאת אנשי בעל בינה והשבל מכבדים אורתנו ומתייחסים לחיות השדה האמללה. עתה רוצים לקחת טמו נם את אלה. השמעתם מהחרוי הפלג את הצעת עורך עבר? הוא רוצה להעכ בעני היהודים את שמותינו ולהסביר להם, כי לא נאה לאנשים בעלי. תרבotta להקרא בשמות החיות. (קול נהימה בין הנאספים). איז, הבו עצה ותחבלה, מה לעשו, להנצל מז החרפה הזאת. מי דורש רשות הדברור?

את רשות הדברור דרש דוב אחד שטור בזופת. הלוק והגנוד ננטש אל הבימה וננו מהתוועע אחורי. התיצב על שתי בפתחו האחירות ופתח ואמר: רבותיו! איל יופל לבנכם מהמשמעות, שהשתיעם אדוננו הארי, אני יודיע את בני ישראל הקדושים יותר טמו, מנהג שכבר נתקבל בתהובצה ישראל, אף אם מפקור משחת בא, קדוש יאמר לו ולא ישמעו בקהל אפיקורם אחר, הרוצה לשונה סדרי עולם. אם טוב בעני הרובץ בראש איז ואהיה רוח מטהה בקרב היהודים החדרים ואינם עליהם נהימת מהפירה לאמר: דיעו וראו מה רוצה הבפר בעקר הזה, הוא רוצה להסתיכם לשטר, היום יאמר לכם עשו כך ומחר עשו כך עד שיזעיכם חלילה מבל ישראל. שמרו את שמות החיות הקדושים והעלום לבניכם ולכני בניכם ומחרפה המשיכלים אל היראו. כבר הזרה המשילה את בני ישראל לחיה, הלא דבר הוא. ראו, רק שמות ארבע חיות טבל חיות הייר נמסרו לכם מאבותיכם הקדושים מדוֹע לא יותר? השמעתם מיטיכם אדם קורא לבנו ערוץ, צבע

נדורי בשוננו: עושה אותו לעבדים ולא במשרתות ראויה להם לפִי בשוננו. טואסיג זה והוא עשרים שנה יועץ נאמן לכל מניסטרו הפינץ, שלא עשו שום דבר חשוב בטה יזרו, לבלי לknoga שום דבר מהעשיה הארץ מזח. אך עוזר עוזר חכם עוזר כל סחורות חוץ. גם מנהלי בת-הספר ידרשו שישניחו, שהתאלטדים יבכו עט-עפרת מהעשיה מא-עבקש בווארשה על עט עפרה של רעמעל כוון, כי הוא בן לאום אחר. הם דורותים נס ממן היהודים, לעמוד ליטנים, לבלי נפורש מהזבוב הכללי, אשר אליו נס אנחנו נמים, ושננו אנחנו נחרום כטומם כל מעשי חוץ. והאמת צריכה להאטם, בהعشית פולן אינס מבדילים בין מעשה נוצרי ובין מעשי יהורי, בהعشיה גלית, כל העשיה שהוא בעיניהם, יש רבים, שאם סחרה מתעשית אשכנו תודמן לירם, לא יקנוה אף בחצי המחר, אם אך ידוע, שאותו הפרודקט יעשה גם פה, אף אם היה גרווע בערכו. הדבר הזה רצוי ומקובל אצל כל יושבי הארץ, בלי הבדל מפלגה. ובזה נמצא, כי הנה רוב ענפי המסחר מסורים בידינו, ובגונעה הזאת הם זקנים גם לעוזהנו, ואנחנו נהן ידנו להם ברצונו, אבל עליינו לדעת להשרות בכהנו וזה, לחסם פי צורינו, המסתיתים את ההטן לשכור מטה לחמנו. באשר יורדן המקרה באיז אספה-עם, בטעאות הערים ובכל מקום שכולנו נשטע, שהנו אטם ידרשו מהן, להחרים סחרות חוץ, לבלי קנות אונה, ושנשבדל להרים המסחר והתעשייה בארצנו ולעוזר להഫחות נאמר להם בפה מלא: אנחנו מוכנים להטויות און קשבת לכל דרישותיכם, אבל אם אוורי הארץ הזאת אנחנו וחתפינו של לא נפרוש מן העצורה, השדרלו גם אותם, בשם שלום והאחדות, לשום רון בפי הכלבים הלאה, לבלי יחרצו לשונם עליינו, הסירו ברוים באלה מעלה העתונין, העמלים להשריר שמו ורטעל עליינו כבאים, המבריתים מחיהנו והמחלים שם ישראל בכל העולם, או נשתחף נס אנחנו באנרגיה רעננה, להרים העשית הארץ ולעלות לההפתחותה כדי בשוננו ונעשה חיל. או הראו אחים, כי הוועיל ההוועה הזאת, אם כתע או הרבה לטובתנו ויסכרי פי דובי שקר. **אליהו דאוויר אווויז ניעפאלאמיעז.**

מראה האסימילציה.

בר ראיינו כמה טקרים, שמנחיי העם ירוו בשתי ימים את פושעי ישראל, הרבקים ברם שלא בטובם. ביהוד קרה בן כמה פעמים באוטטראיה המערבית והבוגדים לא שבו מרדכם. הבה אראה לךrai, "המצפה" את מכת הלוי הנוראה, אשר קבלה פה ביום האלה האסימילציה היהודית בקרוסנא בשעת חנינה-סלא-יאזקי. אל הווער המכין את החגינה נבחר גם הפרופ. קראטץ היהוד, השחרתנו נגלתת תפkid האסימילציה. בעולו על הבימה ובhalbו לדבר ולדרוש על גדרתו של סלא-יאזקי והנה פרצת מחלוקת הנון של הנאספים החרנשות מרבה ובדברים: יהודי אל בית המדרש! יהודי רה, יהורי!! השתקו ולא נהנוו לדרבר אל הממן הפולני החוגן. בכעס גדור חרקו בשניהם ושרקו והפרופ. היהודי, המלומד יותר מכל הנאספים הפולנים ומכל האינטיגאנץ חבריו, עמד חור בנציג שיש שקווע בחרפה וככובשה. חבריו נסוו אמן להצדיקן, אך לא הוועיל. בסיף עליה ראש האורחים על הבימה ואים על המרעישים, שאם לא יפסקו יעש אחראים בבהה-המשפט והוופ להוכחים כי לא נאה בכלל לביש יהורי משכילד כפרופ. קראטץ. לו היה איזה ניצוץ של רגש לבב האחרון, כי עתה מלנאם, אך זה חסר לו. — יהורי! העוד לא האבה לשוב הביתה אל אחיך אחרי ראותך, כי האסימילציה תקראי?

תיאודור ריטרפןטאוסףן.

כל אוטטראיה מהאבליה על מות היהודי הגדור הוה, אבי הפינץ האוטטראיה ומנהל רוב המוסדות הכלליים בממלכה ואנחנו מוכרים לעמד מרחוק, כי הקricht החובילו ברבים ועשה את עצמו ואת עמו למשל ולשניתה. והוא פרי הגנות, הגולה מחייבנו כל

פיליטון כטן.

חיות הקדש ושמות הקדושים.

אל החפו ואל תיראי, אין לי עסק עם חיota הקדרש שביחוקאל וביזור ולא עם השמות הקדושים שבשפארי קבלה, (שהם קוראים להם בטעות "שמות הקדרושים"), בסמיות, אלו היו לנו חלילה קדושים רבים בשםם, כמו לעברי ע"ז), אני רוצה לדבר על אדרות שמות החיות, שנדרשו אצלו נמי היבנים באשכנז ונתקבלו לשמות אנשים ורבים בקרבנו נקדשים בהם ויתובשין, ועל שמות הקדושים הורם, שאנו מקבלים בזמנם הוה מאה עמים אחרים להקרא בהם,

בחלמנו להקרא בשמות יהודים. כאשר בתהובץ ר' ע"ז על אדרות "שמות עבריים" דמיין, שייערו דבריו רעץ גדור במחנה העברים, הכל יבינו מיד את הגוחן

והשביה מנוחתנו. בימי אחד השנתי פקודה, לעזיב את מוסקוא ורוסיא במשך כ"ד שעה. אנה? חשבתי, אם לא לאמריקה ארץ האשר ובכן באתי לאמריקה, להחיל חois של צער ונגע. בחללה, בעוד רוכלים אחרים בכיסי הרותוי יידי לשבועה, כי לא אחל קלחנו ואה הרב בינו"ט). פסק ברנדטדורפר.

או היו הימים, אשר הרומנים הארכיים החתו ראות או, נחום מאיר שיקעוווץ (ש"ר) ובאנן טאנגעניזים המשיכל הנדרו הוציאי רומנים והמוסאים ראור ראו שכר טיב בענבלם. נידפים אחדים באין אווי ובקש צאנני, כי אבחוב רהט רומן וישלמו לי במתיב כספם, אכל אני כאחת: לא! המה מצאי בהם מיד סופרים אחרים ואני נשארתי ביןון, אשר נדל מיטים לויים. וכשה היה לי לעשות, אין אקח לחמי? וונשיטו רהOPER-בנדים, (הביבו? ספר עברי, משורר רך ועונג נעשה להופר-בנדים באחת הפבריות — נשאה למכוונה) וככעה אפי הדוחתי די בסוף שדא למותה ברעב עם אנשי ביתו, אכל השמן לא רון לי מנוחה ובאים אחר בערו ידי והייתה מיבור להעיב מלאת ההפריה ועוד העפעם התחליה הברה של צrho, ינון ואנכח, או הייתה מוכחה לחירל שכוחו ובתחבי רומן זרגני, למצוותם לסתות ביתו. פעם כפעם הדפסתי בעהונים ישורים ומאמרים וחשבה, כי כבר באה המנוחה. אבל אהה, טעמי המדרשים והעורכים לא רצוי לקנות מאית פרי רעוזין, כי אמזרו: למתה לנו ישלם אם אנו יכירות לדדים דברים אשר נכח לנו חנס מעונינים אחרים והרוניתים شيئا? ונשארתי עור העפעם בערום וחס-כל ובין סבלתי הרבה מהר, עד אשר היה היוכילאים שלי לטראת כ"ה שנים לעבודתי הספרותית. או וברו אותי ידרו ואוהבי, אשר עודם נמצאים לרוג בעירם וכבדנו במנחת, אשר עדו קרוב לשני אלפי דולרים. בנצח הזה הוציאתי ספרים אחדים ועתה הנני הולך טער לעיר ומכפר לכפר יאני דופק על פרחוי הבדים קרוביל ואני מכרי עול ספרי ומקש ימחרנן, כי יקנוי מפני ספרין, להחותות נפשי. "זה גורף ספר עברית", סיט דברין, אשר הביאו דמעה בעני, וכשהלכתי אותו אל בתיהם נברים אחרים, בעוד כי הרוב הנדרן ידענו קולי ולבי מר, והוא דוליצקן, אשר עלו אמר גורדון הנדרל: "אני לך אחרי את דוליצקי", והוא הסיפר הנדרל העברי. קנו סטנו ספר ונתנו לו נדבה, לטעין יהוה נפשו הייש טנדיה דוטה יוז? אנו בעצמינו מוכרים להכרז. על נבלונה ובזוננו... וдолיצקי העברי הולך מכפר לכפר ועל שבמו חביבה ספרים מבית ומחזק", והספרים זינינס. ומהן כי יקנו טירו ספרין, לטען לא יגוע ברעב... ועד ישם אנשים: מדוע כשרונותינו הולכים מהנהן, ומדוע כה ירצה ספרותנו? וכי ישלו את דוליצקי...

לפניהם ימים נודנרי עם הרב ד. אייזנשטיין מוציא לאור האנציקלופדיה העברית וספר לי, כי הוא סקל זום יומן מידי תלמידים ובחרום עניים כנלייז אמתה עשרה כחרים بعد ספר. קשה להאמין הוסיף בספר, הנני מוכר ריב ספרי לטלמידים ובחרום גנלייז, בעוד כי באנ' בנוי-יורק רק מעטים קנים ספרי והמעטים האלו נ"כ מלמדים ובחרום הם, אשר באו מנלייז ומפלן. והרומים צוחקים ולזינס למשכלי נלייז — עניתיו — התורה והחכלה רק שלהם הן ירך מאטם תצא תורה. "כן ענה, הס צוחקים ולזינס ובאותו זמן הנלייז לומדים ובאתה געים למשכליים, היודעים להעריך השכלה ונושא רגלה".

אברה נדולה אברהה היהדות הארכיות בנוי-יורק, אחר העמודים נהרט, הרב ד"ר אשער נפטר. הוא נקרה ש"ר הירוש האפריקני, הוא היה יליד אנגליה. בחרותו שלחו אותו אבותיו לקובנה להשתלם בתלמוד, שם הילך לאקספורד ונעשה. לדקтир לפילוסופיה או בא הנה וסיד נעשה למנהג הארכיות. הוא היה אחד הלוחמים היוחר מציינים بعد האורתודוקסיה ואויבם היהוד תקוף של הרופטים. הוא הרבה כל

לצרפת, שהרוני שיד את חסרון הרב ומחריו למלאוחו והשיבו את התורה לאכשניה שלה, כי הדבר הנאן ר"י מל' הוא יליד עירנו וחניכת וכלה ישב על בסא[הרבנות] לפניו ומכ' בכל ימי שכהו בסנטיסרב נקרא בפי כל "הרוב כפרהיז". הנני מברך כוה את אנשי קלחנו ואה הרב בינו"ט). פסק ברנדטדורפר.

נמה, פיל' צב, ראם, נחש, שיעל, פרן, קופ' יכו? רוק ארבע חיווה כרבככם, הלא הן ננרד' החיווה שבמדכבה, שמרו את השמות האלה, שהנחיותכם אבותיכם ואל העובדים, כי בנטשכם הוא. ואמ' הוודו והבטלו את המהגן, לקרוא לניכנס בשם אוכותיכם בעלי שמות החיווה, יבוא המהים ויתנקו אתכם.

אחריו דבר ואב: שמעו נא רבבי טרופים מומחים. אני איני ירא כבר לפני השמוועה. ארבבה, יעובי היהודים הבזויים את שמותינו, חפה לנו רני רהקרה בשורות עלי אדרמה. הם קוואים לנו בהמות טפואה ומה דהס ורני! ייחרו לנו שמותינו, חרייה גני מהתכבד בחתם.

ענה צבי נס הוא חלקו: מה זה מהבאים היהודים כל כך בשמיינו? אם קבבו עלייהם שמות הורנתק, שוחטיהם, שורפיהם ומטבעיהם, יכולו עוד לה"לאנדסרייט", ובזה מונח הסוד של רכוי בת-הכנסות בעירינו. אם נמצאים יחד עשרה אנשים נולי עיר אהת פרוסיא, מניציא או טרומニア ובוניהם היה עזקן מושרים מיד לראיין.بعد כוות כנשאה, אשר שם מרבנישים כל דבר, שם מספאים אכפאות ועורבים חנינות ולפעמים נס מחולות, לא כן בשאר יוישבי העיר בעלי' אמונה אחרות. המה בונים להם בת-נכחות לפי צך האמון ולא לפי ערך ה"לאנדסרייט". אבל נפלאה היא העוברא, כי למרות כל זה והר שמות מרכיהם והורנתק, שיקראו לבנייהם נס בשנוון, כי שמות רוצחיה היהודים, שהם מקרים, אינם יפים וחשובים יותר ממשות החיווה. (הוזב משביעי קול צחוק בנין שי' להה).

דברו עיר חיות אהורה, שמעולם לא זכו, שיקראו היהודים בשנוון. כל אחת דרש, לשוחות דפטוציא אל' ראשי היהודים, שיקראו לבנייהם נס בשנוון, כי שמות רוצחיה היהודים, נקלם אנהנו. הלא תרעוי, כי בו מוחים אנחנו לחוק מעשי אחים כיהודים ממש. תונעה רבה נגלה בתוכנו, רקכל תרבותינו בני אדם. הלא שמעה, כי נס העמים הזרים מקבלים עתה תרבות ולמה נגרא? הלא רק אנשים פידאים אנחנו שעה נקרא לבניינו נס שמות, חפשנו אהורי שמות פנוים, שאין עוד לבני אדם ערך בהם ולא מצאנא עתה טוב מהר, שהיהודים יעצבי את שמותיהם הזרים, אנחנו נקלם בשהי ידים. אני הנני הראשן, המקביל עלי' שם יהורי זר גראני ויקרא שמי' כקפים "קופל".

עומד מחוצה לה. מהתניתה הוא ההתעניתה הנדרלה, אשר הערים מהחילים להראיה פה לעם ישראל! נפלאה מאר בעניי המרמים: זיסל, זידל, פיטל, טרייטל, שטערל, סנדרל, שעטפל, זינבל, פיבל, פישל, אנסל, העשל, מעשל, נצל, מנדל, נימפל, מיכל, בערל, הירשל ליכל, וילפל. התרואן, חיית קרוותה. אנחנו נואיכס ונאידוי ישראל, שמותיכם ושמותיהם לא יאבדו עיד בתהון.

הרובץ בראש: וכי יוכל שמות הקדושים הרים, המזועים ביוזדים טודנים, אהרי אשר נכווים הם יהודים, המתבושים בהם. לפי' שהחילהו היהודים לקלם וזהה רוצה "המצפה", שיעיבום נס היהודים?

הו, הו, נשמע קול היה ביהות ידועה, אנחנו בכרי קבלנים וככלנו בשמות נקרנו. המחתה,

מכתבים מורי המדינה.

פדרהיאצה. קהדרנו האבלה התנערת מאבלותה, כאשר שכנו פרנסיה הנשיא מרד רותנברג ומשנהו מר קיטנר, מר גוטסמן והרב ר' מנדל נרינגברג מסטנישלב והחדרה בפיהם, כי הרב הנאן מ"ה יונה טערער התהרצה רישיב עד בנו, לקחת משות הרבנות בערינו כל דופק על דלת הדרוי וכשפחתוי הרלה והנה הפהעה, התשורר האהוב מ'. דוליצקי עומד לפני ובחדרה בפיהם, כי עובי אוותו בעניי כ"ב שנה וישב בכבור בסטנישלב על ההורה ועל העבודה. אמנם בתחלה סרב הגאנז, שזכה בסטנישלב לשני שלחונה, לשוב לא יאיל עטוד ננד הצערת נכבריו קהלהני יאיתנו, ובשורה בפיהם, כי ריבר האהוב ר' יונה טערער על שבבו אהרי עובי אוותו בעניי כ"ב שנה וישב בכבור בסטנישלב על ההורה ועל העבודה. Amenם מדרבים. דבננו על אדרות דברים שונים ונס אדרות מצבו הוא. ואmortyi אבוייב-can' דרכirs אהדרים מאשר רכברנו ויהי זה חמץ לכוהב הולודות טשרורי ישראל. "לפנוי י"ז שנה באתי אמרקה מטוסקוא — התהילת מטעם בלי יצא מן הכלל, נשואות אל הרב הנכבד והשכלה צהלה ושבחה. עניי כל בני ניונה כההן, וונעתר להיזו לה לאכ"ד והחדרה פדרהיאצה צהלה ושבחה. עניי כל בני קהלהנו, בטעט בל' יוצא מן הכלל, נשואות אל הרב הנכבד או בא הנה וסיד נעשה למנהג הארכיות. הוא היה אחד הלוחמים היוחר מציינים بعد האורתודוקסיה וגנעה להקלתנו העתקה. בכלו עיניהם מזעים מהר. ואויבם היהוד תקוף של הרופטים. כל העם מביעים תודתם

אספת קובנה. ביום ה' שבוע זה תחילת בקובנה במדינת ליטא ועידת החשוב היהודים, רבניים ועומקיה העכור, להוציא על אדרות יסוד קהילות יהודיות בעיר רוסטיא ופעולות פרנסקה ועל-אדמות מס הכלש והגנות של שכת. הוועידה תאריך שכובית אחדים. זהה הוועידה הראשונה של יהודי רוסטיא. כי עד כה לא התאפשר רם רבניים.

תchromה המושב. מפלגת הקדטים כדורמה הרוסית החליטה להכנס סיף סיפ' הצעה אל הרומה לכתל תchromה המושב של היהודים ולהת רשיון ליהודים לנור בכל רוסטיא.

בחירות ברודסקי בארכה. כירוע נבחר באדרטה בכחיתת מלואים לעיר היהודי שליש' בדורמה הארכוקט ארון ברודסקי ושות העיר עיר על הבchromה בשם המאות השגורות ושלח אל הדומה ואל הסנאט כתוב מסירה, שכחיתת ברודסקי פסלה, יען לא כתבו הבוחרות את שמו האמתי ארון היימיכטש ברודסקי, כי אם ארקי יעיפטוכטש ברודסקי. המשגט חן את הדבר ומצא שהבחירה כשרה.

משאלת אמריקה בעיד יהודי טורקי. הפלמנט בארצות החרית באמריקה. החלט לדושט את משלחת טורקיה לכתל את אסרו הכנסה של היהודים לפלשתינה על יסור ההחלטה הוואת דבר ציר אמריקה בטורקיה אסקארא שטראום היהודי עם הויזר הגדול ועם המnisחן לעניין החוו. הם ענו שאין בידם לכתל את החום עד שייעש הסדרלנט בבר. רק זאת יבלו לעשות, לבטל את הפקאה האדומה כיודרי אמריקה הבאים לאי, כמו שכבר במלחה כיודי אנגלי.

היהודים בג'בא טורקי. החכם-בשי במושטא הניש דרישת היהודים אל המינטור לצבע, לתה ליהודים ג'בא נאכלים בשרים ובכנים. גם לפטו רמן הצבע מורים, שוחטים, דין ושםשים.

שכחנה. ארוח זא אל ראש הקהיל ומיושו אמר לו כי איןו בתיות. אך הארחה ראה בחון את ראש הקהיל נשוף בעד תחנן ואמור: אמרו לאירין, כי בעפם ארוחה כאשר יצא יכח גם את ראשו עמו, כי היום שכח את רשו בחנן.

משדרה הספרות והמדעים.

אקדמיה יבנאנית חדשנית.

מאת דיר יעקב יצחק ניעזרוביץ.

תכנית תרבותית.

על הרכנית הספרותית, אשר הצעת, יכולו להוסיף על נקלה כהנה וכנה, אף כי "מוסר היהודיה", אשר כהב לצרום, ספר מופת הוא, בכר ואת ערנו מהיכים לחכם, אשר ייכר ויבורר הוטב לעצק ולרחב את תורה המיסר העברי ואת דבריו ימי בכר תקופתו וכל מראותיו השונים. אף כי ישנה אנדרה, אשר מעשה לחקר ולאוסף את המפעדים בכיר אשר רעם היהודים, ונומן ורופן ואחריהם הוציא ספרים נכבדים, כבידפסת הפלא את כל חכמי אירופה. ובכל זאת היהינה נס לאקדמיה מקומ לעשות ולפעלי בשירה-עבודה זה. דעה העכ — העם היהודי — בהורח חכמה מיזחת, אשר הנידיל לעשות כה החכם גראנול, עידנה ביום בראשית דרכה. החקים אשר בתורת משה ואיש בהלميد ובספרות ההלכת הרבנית, הרבי עיר. צורות הכתב נדפסו על הלוח בחותמות עץ. לכל עירם נהנים עניין רב לאנשי החכמה הזאת לעונתם, כי ערך בה עוזר לא הערבי אוותם בחכמת החקים והמשפטים ככל ערכם. יבול אוכל להזכיר עוד דברים רבים, אשר להכנית הספרותית. ואילם הדברים אשר הזכרתי עד כה דים להוכיח, כי הצעתו אינה אחת הצעות, אשר יקרה לרן קלונדר בזרכ, ביריבו עליהן מלויים בדי הכנ. ואולם האקדמיה היבנאנית אינה רק אונרת הכתים העושם בדרורי ספרות, כי אם גם אשר יבונן מיסדרות אחרים הדובתיים. וכוהו אנדרה נא בקצירה, מה היה פקירתה האקדמיה בעין הזה:

טבנבר זכות אזרחים וליהודים זרים זכות להאחו בארץ. לא על נקלה רעליחו הערבים החפשיס להבנין את הארץ ולהשיג רוב בשביבה. הקומיסיה המטונה על דברו כבר החלטה להסכים לזה. אך האנטישיסטים התנצלו להשטי את הכנסת החוק בתיאנות שונות. וכתחלה היהת עריכה לבא נזירות הצאר לסגור את בית הוועד ולכטלו, אז הורך מעט לבב אנשי העד וננתו לדין על שאלה היהודים

בד' לעבור עד שנפל החה משא העבירה ומטה מרבית עבורה. ובוינו לא יסור לעולמים מקרוב לבנו. שמואל פילר.

מקרוב ומרחוק.

שוננות. חידת סם רטוט. שנסלח לאפיקרים אחדים בין גנראלי-טמאב דאומטי כטור תרופה לבחינה ורחתו נס עליהם. מפי הדרוכרים נשמעו כל טענות צורני, שהובכו מיום היווננו לעם, נאמרו גודפים על אלמי ירושאל, בזונות על דתנו ועלילות שוא על בני עטנו. אך דעתו הסוציאליסטים והחכמים והנשים (בפינלנד בלאין) איש הוועד חברי הביב. ישפי שנקרו עצת מחרבי אל הגנאליטטס ורוא נשאר בנדור, בPsi' לנוקם חוק בארכן, החלטה עריכה לבא עוזר לפני ממשלה רוסיא ולפניהם הצאר וויתר קרוב. שהמה ידוחה מאשר יסכימו לה, כי כל רגנלה זכות היהודים בפינלנד היהת דרוהוקים ומוכריו ניר ונדע. ישוא פנה את התיבות הסטנות ואת תיפוי האבלט. ישחת היה הסכ חכש ואת הדרטונף. ישבו דרומים את דמכתיבים. בביו נושא עוד סם כה נודע. שבשעה שנזרק המכתבים אל הארכן סמדו לבית דנuibot המטובי כוון כא הוא ויונה מבית הנחיבות הזה. הנגנת העבא האומטי עשתה לה שפנית איר, שאפשר להטוה כפי הערק ולנסוע בה באיר, חמישים אלה ארכה. — קע רטלחטה בטרופה בא' היל סעד לנדר את הדר אטלאן ויכן שם מצודות, לעizard בעד איזוב ושבתי התושבים נבנעו. זהה הסכ חכש ואת ספדר, כי הושגה מטרתה. אז עז' שהיא נאין לעטת הנם הרוב בנטש ארטס וברכוש. — בפאיו ידה איש אלזאי על הגנאל וועיאן בחשנו, כי הוא המיניסטר לצבא ברין, ולא היה אסזון. — בפינן מת הרצוג קארל תאודור מטשחת טלייב באירן,achi היפירם האומטרית זל' בן ע'א שנער. הפרנץ הזה היה אדם נפלא. בעדרת אפרחות נולך לבנומו צרים. לא החנגן מנהג נסכים, כי אם מהנגן אורחים פשוטים ורפה-עינים היה ורפא עני עמו הנם. נולך צדקתו וחכדיו היה אהוב לכל העם במלאך מושיע.

* * *

הברופסוד ומכаратת על ארות היהודים. בראשתו השנייה דבר הprofessor זהוח בברלין לפני אספת-עם נדולה על-אדות ההשפה הרוחנית של היהודים על כל העולם המודרני. בתרם ותחל הקפיטליזם לפועל העלים את עמו היהודי ונרשם בתור בן עם אחר. הנה המה היירשי התרבות העתיקה. וחוץ מה שעשו היהודים בכל מקום את ישות הנכס לפנין כל העם וחויבו בו ארצות ויעדים שונים. הנחות ואירחבטון במקומות ששכחותיהם עשו אותם בעל כוחה על האנושות, כי ידים לפ. שלא היה תפתחו עלי החיים מהדרגה היותר מהתאטם, להביא תחת ידם הון ובומטללים יקרים ישוי כסף. שנוחים להעכרים. מטפום למוקם. — אבל לא רק סבאות חמירות גרטו, ישיהו היהודים רוח החים במכונת הפיטליטומים. ביראים גם סנווליתם הרוחניות עוזרו זהה, סגולות הנמצאות בטבע נזירותם. באטנותם וכחenschaftיהם הדומות. היהודים רגילים להשוף על העולם השפה שלאולגנית, כלומר להאמין, כי להעלם: לכל הנעשה בו יש איזו תכלית. — מטען יטב לך, זה כל גדול ביהדות. יהגיאן אל התכלית זוות צרך כל אדם לשאוף ולעוזר בכל מעשי ובכל מעלה. הרעיון הזה, כי כל אדם, בתוך חלק מן הכלל. צרך ויכול לעזר להשתלמות אידיאלית של כל העולם. הרעיון זהה טלה את תורה ישראל, את כל שידיהם וספרותם ונרגן גם בפילוסופיה הנעה של שפינואה. ששאף הכתו מן התורה הוא היה אוטר: "האישד איננו שבר המעשים הטובים, כי אם המעשים רתובים עצם". מה בא האנרכיה וכחיחסל של היהודים ישאיפתם ממטרה למטרה: מה בא הכה הרוחני החוץ. הכנסון למשדים ולמחשוב מסכמים, שהיהודים מעצימים בהם. וזה סוד נדלות היהודים לא רק בחיים כלכליים. כי אם גם בכל ענפי הכלכלה וכישון המשעה. שווי וכויות ליהודים בפינלנד. ועוד המדינה בפינלנד החולט ברוב דעתות, שתת ליהודים היושבים בארע

במ"ט אני מכיר מעמך לבי את יידיד נפשי
היקר מר נחמן פראמטער לאروسו.
יעקכקה זענעעל — קאנטשוגן.
מקרב ולב עמוק אני מביעים בם": זענען
הנכבד מר נחמן פראמטער מפה לאדoso.
אשר הורוויז', שכואל פרומר, בראש האלכערטאַל —
קאנטשוגן
כמי'ט אני מכיר את רעי חביבי הדר. שלמה
שטיין מטרנופול לאروسו. טשה דלונז.
ברנסי אהבה נברך במ"ט את יידידנו טר
יוסף ברוין ממיאוואר לאروسו.
לו ריין ודעתו — ש. א. אויהעל.
כמי'ט למיד ישראלי ליכטעד לאروسו מבריכם
משה געלערנשער ושמואל שיינבאָך — סטראַ.
הננו מבריכם במ"ט את רענו מנוער מרד יינה
רוטנברג לחתינתו.
לייב טובים, אהרן ברף — אושפיצין.
וז פרחים עם במ"ט אניש לדידי מרד בעריש
ריינער לבאו כברית האירוסין עם מ' ולצד מכרזאנוב.
מו"ט נס למשפחה.
משה יאָזעפעטהָל מווייליטשקאּ, עעה בטשן.
מקרב ולב עמוק ההנו מביעים במ"ט לדענו
ויד"ג מנוער מרד מהתייה איזינער לאروسו עם מ'
נאָלדער בחבן מלינען. מו"ט נס להוריו.
יוקפ קרעמער, אברהams בלווטגען.
הנני מכיך בחכה את יידי מרד דוב בעריש
שטעפעעל לחהונה בהו מ' פודומעט עם מרד אפרים
איןטראטוד מללאזוב במ"ט.
יוסף אבראהם — קראַק.
ברנסי בבוד ואהבה הננו מבריכם את יידידנו
מר מרכסי שאחד מפה לחהונתו עם מ' ניטל ואנדער
מפה במ"ט.
מנחם שפיענעלע, טיכל שענקלעד — רודקי.
הנני מכיך בחכה ובחוודה אח ניסי מרד טענאל
שטערן בכראזאנוב לאروسו במו"ט.
משה קארנהיזער — בוכניא.

הווצאת "השdon", פשמישל.

חדש באספנות החנוכיות.

"ש פ ת נ ו"

ספר למוד השפה העברית עפ"י השיטה הטבעית
עם תМОנות וצירום. מאת רפאל סודרטן וצבי
שרפשתין. חלק ראשון. (לשנת הלמוד הראשונה).
אלפאביתא ומקראה
מהירו בתה ועשרות הלה. פורטא 5 הלה.
„שפתנו“ הנדו עפ"י סדרו המציגן, הדרטן
הנכונה, חבנו המתענין והטועיל והדרשו החיזוני —
האלפון המתשובל היחיד, העולה על כל הקודמים.
פרוספקט מפורט ישירה לכל דרוש המבירה הראשית
נסמרה אל:

Amkraut & Freund, Przemysł (Galizien).

נמצא להמכר נס בבסה"ס החדש
S. Fenig Sanok
בוררים ועורבים ייכרו הנהה.

אוצר ישראל

חבור נחיז' לבן תורה, רב ומשכיל, מכיל את כל
מקצועות התורה והספרות היהודית ור' ז' ובל עניין
היהודים בכל מקצועותיה. מי שקנה את הכרך הראשון
ישלים לו את יתר הכריכים.

ינא לאור דברך השלישי.

מחיר כל ברכך מכורך יפה בכרך 15 כתרים. עי
המצפה" רך 12.40.

הספרותית והורבוטית אשר לאקדמיה. لكنו הוא
יתנו את הרוחם בקטן גדול, כחרד בחפשי בדעתו,
כלואמי כאוח-בל-הארץ.
ואם תבל האקדמיה לתוסה, מי יהו המיסרים
אותה ואיך התכוון, זאת נראה בפרק הבא, האחרון.

הר' המור. בominator לשנה בזמר יוס שבחון:
„רבך בקדשו בהר המור יוס השביעי זכור ושםר".

בל מבין יהאה, שהבונה על הר סיני, כי שם השם עז
ה' זבור ושומר בעשרת הדרבות. ואף שאמרו חז"ל
„שבה במרה נצטו" (שכת' ע'), אבל זכור ושםר
לא נאמרו שם, ומור ומרת לא שם אחד הם. זיפלא
אייפא, מאין להטשורר ההאר החדר השם הר המור להר
סיני? במס' הענית (ט"ז) אמרו: „מאי הר המורה,
פלני בה ר' לוי ב"ח ור' חנינא, חד אמר הר שיצאה
מן הוראה ליישרול וה"א שיצא ממנה מורה לאוה"ע
ופירוש"י ברשון אמרת הר המורה הר סיני, מורה
לאוה"ע במתן תורה בכתב „ארץ יראה ושקתה".

וכן כתבו שם החום' דה הר המורה: „זה סיני ונקרא
מוריה ע"ש שיצא מורה לאוה"ע במתן תורה". דבריהם
המוחים מאר, מה עניין מורה להר סיני וטורא בטורה
לא פגע. זה בירושלם וזה במרבר פני. וככד התעוורו
בזה רכיבם. הנאן מהרש"א כתוב והתייא על פירוש
שני של רשי' והום, שהר המורה הוא סיני וכקדא
מפושל לבנות ביתו ה' בהר המורה. וכן התה הנאן
צבי חיota בהגנות הש"ס ז"ל: „עין שבת פ"ט
שירדה שנה לאוה"ע, אולם הדבר תמה מאר מה
ענין הר המורה אצל הר סיני, שהוא בחו"ל בארץ
מדין קרוב לים סוף והר המורה חתם ספר חז"ז
כיוון המהרש"א ז"ל. ועין השובת חתם ספר חז"ז
ס"י ר' ר' בתשובה להנאן רוא"ם מבראדי, שהעיר
על דברי רשי' והום בקשוא הנ"ל ובא לידי מסקנה
של יהושע מפרשים ברשי' היה קשה קושיה ספר הבכורי
על ספר העקידה. הרוי ירושלים היהת עיר בנואה
כבר בימי מלכי צדק ואיך לא ידע אברהם מקום הר
המוריה והקל שלשה ימים, גם מאין שם יעד וסכך
יעז בעיד? ע"כ היהת דעת הימ' שעקרת יצחק לא
היתה בהר המורה עצל הירש"ס מ"ש קרי
סנה נקרה הארץ הארץ, וע"ז דיק הש"ס מ"ש קרי
הכא במתנתהן (מי שענה לא"א בהר המורה) להר
סיני מורה, שם יוצאה הוראה לישראל ז"ב. עכ"ל —
אבל במא"ה נעלמו מעין כלם דברי הילוקו ש"ה

(ד') : „אלך לי אל הר המורה, Mai הר המורה פלוני
בה ר' לוי ור' ר' כנ"ל. וכן נראה שהיה ני' רשי'
וע"כ כתוב וכותוב אל הר המורה", הבונה עכ' פרשת
העקידה, כי בפרשנה בנין הבית בדיה' לא כתוב אל
הר המורה אלא בהר בכ'. ומעתה אולה ה' יחתם,
ב' יר' המורה לחור והר המורה לחור. ומקודם אחד
לראשי והו"ס עם המשורר שלנו והאמת תורה דרכנה.
והווע שרעמיגנער הכהן — טשורךוב.

הערת המערבת. למנוע תשוכות וכוכחות ע'
הדבר הזה עליינו לעיר, כי הדברים מכוננים רק על
היש טפרשים שברשי', כי רשי' עצמו פירש בפרשנה
ר' עקידה „ארץ המורה ירושלים וכן (כדה"כ נ')
לבנות את בית ה' בירושלם בהר המורה ורבותינו
פירשו ע"ש ששם הוראה יוצאה לישראל".

חמן פראמטער	מאניה פיש
מאורים כה' סלול הר"ע	סנדע החדרה
קאנטשוגן	קונטשוגן
נחום קוֹפֶּפְּעַמָּן	וַיִּטְעַל שְׁטוּרִיּוֹת
מאורים כה' סלול הר"ע	טלמאטש
קוֹלִימֵה	
דוב גַּעֲפְּנֵעֶר	דְּרֻעָעָל גַּעֲטָעָל
מאורים כה' סלול הר"ע	מיַכְּאַלְטֵשִׁי
פּוֹשָׁק וּלְוֹטִי	
מעפק רְבִי אַבִּיעַ בְּמַוּ"ט לְבִן דָּרוּי סְרִ נְחֹם	
קוֹפֶּפְּעַמָּן מִפְּהָ לְאָרוּסָה מו"ט להוריו.	
נְחֹם אַוְיְרָבָאָךְ = קָלוּמְיָא.	

א) האקדמיה היבנאנית, אשר יבוא בה בעלי
בל הרעות השינוי באשר לדת משה וישראל, הויל,
אול, ליצור התאחדות כל הרבנים, אשר בבל
הארצ'ו. ככל אשר יתאחדו באשכנז הרבנים
החרדים והחספיש בעדותם, מבל קצות הארץ ומכל
המפלנות, להוות חברות להאחדות כללית, אשר
משמעותה שווה לכלם. בראש ההתאחדות הזאת
יעמוד ועד, אשר יהיה כעין הסנהדרין לפנים וכעין
הסינוד היום, ואשר מצהיו ופקודתו העשינה
ביר לשכה, אשר היה בעין נאונו. הראנגה אשר
דאן אברהם גינר, פן יבא יום וישב על כסאו פפה
עכרי בירושלים החדרה, אין לה ישיד. ונם טוב שיהיה
ביה-דין, המחבר מנאים רבים, לאמר: מראשי
קבוצים דתיים שניים, אשר יוציא משפט בשאלות
משמעות. הנה חפץ לנgeo רק בדבר אחר, אשר רעה
הכל היה שוה לו: הצדקה היהודית. אין כל
ספק, כי נס המשמרים נס החפשים בעדותם מסכימים
לחכן ספדו של נידמן, אשר כתוב להזדק את היהודת,
(ב) מוסד עליון הרובוטי יובל לעוזך קונגראס
יהודי-בללי, הדרך האחד להקים את חון
בלילה על אדרות יצידת פרלמנט עברי. ועשה דבר
הكونגרס הזה היה בעין פקודה ראש הנוללה
בתמונה חדשה לרוח העת.

(ג) האקדמיה המרכזית תוכנן התהברות בין
בתי המדרש לרבניים. לחכמת ישראל תצא תועלת
רכבה, לו התהברות בת המדרש לרבניים, אשר בארצאות
אשכגן, אמריקה, אנגליה, אוסטריה-אונניריה, צרפת,
אטליה, הרביה וולנד לדברי חכמה ומרע, להפיץ
את תוצאות סחרי החבטים המורים בכנות האלה,
אשר יכתבו איש בישן אדרזו.

(ד) מלבד בתי המדרש לרבניים יושם לב נס
לי שיבוה. האקדמיה היבנאנית תסייע לטובה
גס על „האקדמיה הסורית“. אמנים כי נס כבוי
המדרש לרבניים יכוללו את דעת התלמידו, ולאות על
דבריו די לקרוא בשם: הוופטן, ברלין; שודא, וינה
ושכתר, נוירק. אך נס בתי הלתקת, אשר התלמוד
שודר בהם, בכתים אשר בפרנסבורג, בירושלים
בקונגרס ועוד, ובכדיים לנו כמסכנות לחכמת ההלכה
והאנדרה. בלבד נסה הרבה רינים להרים את ערך
ישיבתו בדרכי הלמוד ההנווין, אשר שם בתוכה.

(ה) מלבד בתי המדרש לרבניים, אשר למשמר
ואהדר לחפשים בעדותם, יש ליסד בתיהם לחכמת ישראל,
אשר לא יהיה עליהם חיות „דרעת אלקים“ ואשר לא יהיה
לנדר רבנים ומטיפים. היהודות לא תנבל בדת, וחכמת
ישראל תוכל לההפט את בנדוי הכהונה. היהודים
המשビルים יוסיפו חכמה ורעה נס באוניברzuות
יהודית. אמרו אוניברzuת יהודית, אשוח לנדר עני
מוסד נכווה, חפשי לדבורי הימים, לספרות, לפילוסופיה
ולஹורת המשפטים אשר ליהודים, ולא בית
עלין היהודי ללמידה החכם הבלתי אולי
ההוה שוייך המקום המכון לאוניברzuת לחכמת ישראל,
קרוב לרעיון הזה הוא חפץ רזונטן באוסטריה ופרלט
באשכגן, הדורים לתחזוקה לחכמת ישראל כאוני
ברדיות אשר למ של ה.

(ו) האקדמיה היהודית שום תשומ לב לצידת
אקדמיה עברית, אשר היהת פקירתה להנרייל ולהארדר
את דעת הלשון העברית בקרוב היהודית, וביחוד
בארץ ישראל. התהברות ספורי עברי, אנדרות לדיבור
עברי, כתבי ספר החתים, שניים ועלונים, אשר היהת
בכם שפת הלתקה עברית; כל אלה ייכא נגביל
הסיף הזה.

(ז) החכירות הספרים היהודים, העוברים עבורה
הרוח לישרל אל בלשותו שונות, היה היה משא
נפש האקדמיה היבנאנית.

(ח) נס הנפיקו לחבר יחיד את כל האמנים
היהודים, אשר יהיו למערכה לאומה אחת, יצליח ביד
הacademia ברוב הימים.

(ט) כל איש ישראל יתן חלק ליטור קרן
קימת לתרבוחה, למען הוועיא לפעלת אדם התכנית

